

Miserend

Klotildliget:

június 25. vasárnap
 ünnepi szentmise 9 óra
 családok miséje 11 óra
 egyetemi mise –
Jer 20,10-13
Róm 5,12-15
Mt 10,26-33

június 29. csütörtök 18 óra

július 1. szombat 18 óra

július 2. vasárnap
 ünnepi szentmise 9 óra
 családok miséje 11 óra
2Kir 4,8-11.14-16a
Róm 6,3-4.8-11
Mt 10,37-42

Pilisjászfalu:

július 2. vasárnap 17 óra

Piliscsaba:

június 25. vasárnap
 ünnepi szentmise 11 óra

június 30. péntek 17 óra

július 1. szombat –

július 2. vasárnap
 ünnepi szentmise 11 óra

Június 27-én 18 órakor az Egyház-községi Nővérek kápolnájában lesz a Szent Mónika közösség miséje. Mindenkit szeretettel várunk.

Július 1-jén a 17 órás csabai szentmise elmarad.

Július 2-án 10 órakor Vértessomlón tartják a gyermekáldásra váró házaspárok, családok búcsúját. Mivel az egyházmegyéhez több visszajelzés is érkezett, hogy gyermekük megfogadásában és megszületésében szerepet játszott a búcsún való részvétel és imádság, ezért az egyházmegyei hivatal kéri, hogy azok a szülők, akiknél ez megtörtént, ott a megszületett gyermek nevét küldjék meg a hivatalnak, és ők a gyermek nevével hálaszíveket készítenek, amelyeket a kegytemplomban helyeznek majd el.

A **SZÍVÜGY** júliusban és augusztusban nem jelenik meg. Az aktuális hírek a piliscsabai plébániák honlapján (piliscsabatemplom.hu) továbbra is elérhetők lesznek. Mindenkinek élménydús pihenést és tartalmas lelki feltöltődést kíván

a szerkesztő.

Imaszándékunk:

a személyes megtérésért



A
Klotildligeti
Római Katolikus
Egyházközség hírei

XIII. évf. 26. szám

2017. június 25.

„Ne féljetek!”

Ha odafigyeltünk a mai evangélium szövegére, minden bizonnyal megütötte fülünket, hogy háromszor hangzik el az a felszólítás, hogy „Ne féljetek!”. Sőt, utánanéztem és azt találtam, hogy csak az Újszövetségben hatvannégyszer fordul elő a félni ige valamilyen alakja. Köztük olyan fontos megszólítások, mint amikor Gábor angyal Máriának mondja: „Ne félj, Mária!”, vagy amikor a föltámadt Krisztus mondja tanítványainak: „Ne féljetek!”.

Tehát mi a félelem, illetve mit keres a Szentírásban ilyen gyakran ez a szó, hogy félni?

Mindenekelőtt egy tévedést kell eloszlatni. Azt, hogy Istentől félni, rettegni kellene. Mert bizony sok embernek ilyen az istenképe. Isten a világmindenség teremtője, a hatalmas, megközelíthetetlen Isten, élet és halál ura, aki egyetlen gondolatával véget vethet életünknek, aki ott áll mindannyiunk fölött és lesi, hogy mikor szegjük meg parancsát, hogy megbüntessen minket. Bizony sokan azért fordulnak el a kereszténységtől, mert ilyen hamis

istenképük van, és ők ebből nem kérnek. Én megértem őket, sőt igazat adok nekik, mert az ilyen istenképből én sem kérek. Én eddigi életemben és a papságra való felkészülés idején nem a félelem Istenét ismertem meg a mi istenünkben, hanem a szeretetét.

Akkor hát mitől kell félnünk? Mi lehetne félelmünk alapja?

Félelmünk alapja a sátán, aki a bűnre és a kárhozatra csábítja az embereket – vagy fogalmazzak személyesen –, mindannyiunkat kivétel nélkül, kicsiket és nagyokat. A sátán, a bukott angyal az, aki irigységből az emberek kárhozát akarja, és ezért minden eszközt bevet, minden eszközzel azon van, hogy megakadályozza Isten országának kiépülését közöttünk.

De vajon valóban minden eszköz rendelkezésére áll olyannyira, hogy mi védtelenek vagyunk vele szemben?

A válasz határozott: nem! Ezt támasztja alá a ma evangélium is a háromszoros felszólításával: „Ne féljetek!”.

Mert a világ nem osztható fel jóra és rosszra abban az értelemben, hogy ez két egyenlő erő, amely a világban



„Szívügy” a Klotildligeti „Jézus Szíve” Plébánia értesítője

Megjelenik: minden vasárnap

2081 Piliscsaba-Klotildliget, Klotild tér 1.

Plébános: Szilágyi Szabolcs

☎ (30) 611-1296

✉ px.sacerdos@gmail.com

Internet: www.piliscsabatemplom.hu

e-mail: klotildliget@freemail.hu

munkálkodik. Mert tudjuk ki a rossz: a sátán, a bukott angyal. S mint angyal, a sátán is Isten teremtménye. Isten mindent csak jónak teremtett, így a sátánt is. De az szabad akarata folytán fellázadt Isten ellen, s így lett belőle bukott angyal. Itt láthatjuk, itt derül ki a felszabadító keresztény igazság: a sátán Isten teremtménye, tehát nem lehet egyenrangú Istennel, eleve nem lehet akkora hatalma, mint Istennek. De tegyük még hozzá Jézus Krisztust. Ő az, aki széttörte a kígyó, a sátán fejét keresztalá és feltámadása által. A megváltás óta a sátán egyértelműen elvesztette a csatát, nincs hatalma.

De fölmerülhet a kérdés: akkor miért az a tengernyi sok rossz a világban, a rengeteg háború, erőszak, igazságtalanság, bűnözés. Akkor miért van az – hiteles adatok szerint –, hogy az Egyesült Államokban 24 percenként követnek el egy gyilkosságot, 10 másodpercenként rabolnak ki egy házat, minden 7. percben elkövetnek egy szemérem elleni erőszakot. De nem kell Amerikába menni, mert környezetünkben is tapasztaljuk, hogy a rossz beférkőzött még a családunkba is. Hogy lehet erre azt mondani, hogy a sátánnak nincs hatalma?

Márpedig nincs. A rossz, amit a világban tapasztalunk, az az emberi szabadság következménye, az, hogy választani tud jó és rossz között, és gyakran a rosszat választja.

Olyan a sátán hatalma, mint egy megkötözött veszett kutya. Akit a veszett kutya megharap, az elkapja a veszetséget és az életébe kerülhet. De ez a kutya meg van kötözve, pórázon van. Csak azt tudja megharapni, aki

bemerészkedik a pórázon belülré. Aki a pórázon kívül, biztonságos távolságból szemléli a veszett kutyát, annak nem árthat. Csaolhat, vicsooroghat a kutya ahogy akar, de a pórázon kívül állónak a haja szála sem görbülhet.

Így vagyunk a sátánnal mi is. Szabad akaratumk folytán bemehetünk a pórázon belülré, engedhetünk a sátán kísértésének a bűnt elkövetve, de ha nemet mondunk, akkor a sátánnak nincs hatalma fölöttünk, mert Krisztus Urunk megkötözte a sátánt örök időkre! De mi történik azzal, aki bemerészkedik a pórázon belülré és a veszett kutya megmarja? Föltétlenül belepusztulna marásba? Nem, hiszen megfelelő gyógyszerrel hatástalanítani lehet a kutya marását.

Így van a lelki életünkben is. Ha elkövetjük a bűnt, van gyógyír lelkünk sebére. Jézus Krisztus kész a megbocsátásra. A megbocsátó Jézus vár bennünket minden szentgyónás alkalmával, hogy a sátán által rajtunk ejtett sebeket begyógyítsa.

Látható tehát, hogy a sátánnak valóban nincs esélye egy hívő, vallását komolyan gyakorló keresztény emberrel szemben. Hogy mégis oly sok gonoszság és bűn van a világban, az azért van, mert vannak olyan örültek, akiket megmar a sátán veszett kutyája és mégsem kezelik sebüket. Kezeletlen sebük másokat is megfertőz.

De nekünk – akik minden bizalmunkat Jézusba vetjük – nincs semmi félnivalónk. Nem véletlenül mondja Jézus mindannyiunknak a mai evangéliumban: Ne féljete! A mai evangéliumból még egy fontos részt ragadok ki: „sokkal többet érte ti a verebeknél”.

Mit jelent ez a furcsa mondat?

Egyszerűen azt, hogy minden ember értékes. Legyen az gyerek vagy felnőtt, férfi vagy nő, egészséges vagy beteg, olyan akinek jól megy a dolga és olyan, aki problémákkal küzd. Ez valóban egyszerűnek hangzik és igazat adunk neki, de megdöbbenően hangzik, hogy életünk nem ezt mutatja. A televíziót, a filmgyártást, a rádiót, az újságot olyan szűk réteg tartja kezében, akik ennek a fenti igazságnak pontosan az ellenkezőjére hirdetik, s mi pedig nem vesszük észre ezt, és nem igyekszünk tudatosan kivonni magunkat hatása alól. Gondoljunk csak bele abba, hogy a filmek 90%-a tele van olyan figurákkal, akik nem a valóságból valók, de azt sugallják, hogy olyanokká kell lennünk, mert

különbén nem vagyunk értékesek.

Problémák sora oldódna meg, ha megtanulnánk értékelni önmagunkat – legyünk azok gyerekek vagy felnőttek, egészségesek vagy betegek. Önmagunkat, akiből Isten csak egyetlen egyet teremtett, mert nincs két azonos ember a világon. Önmagunkat, akit Isten úgy szeret, ahogyan megteremtett minket képességeinkkel és fogyatékoságainkkal, és nem azt várja, hogy olyanok legyünk, mint a filmek szuperhősei.

Legyen az mai vasárnapunk üzenete: „sokkal többet érte ti a verebeknél” – azaz vállald önmagadat, azt az önmagadat, akit Isten megteremtett és szeret, és ne igyekezz a világ hamis elvárásainak eleget tenni, mert az nem te vagy!

forrás: Virtuális Plébánia

Megosztás

A Szentlélek ajándéka

Tizenhét éves voltam, amikor bér málkóztam, azaz megnyíltam a Szentléleknek. Ez utóbbit persze akkor még nem tudtam. Szülői kérésre mentem, mert hogy később már kevesebb lesz az időm, meg ki tudja, mi minden történhet.

Ott fesengtem én is vagy harminc alig ismert fiatal között a nagybácsitól örökölt, kopottas, átalakított öltönyömben. A szentség kiszolgáltatása előtt a világ legegyszerűbb és legnehezebb kérdésére kellett válaszolnom: ki az Isten? Nagy butaságot talán nem mondtam, mert a választ hallva a püspök a fejemre tette a kezét, és én megkaptam a Szentlelket. De akkor ezt nem érez-

tem, csak azt tudtam, hogy meg volt, „lebér málkóztam”.

Eltelt egy év, sikeresen felvételiztem az egyetemre, és ezért elmehettem katonának. Kemény egy világ volt, nem mondanám arra, hogy az amolyan istenes környezet. És mégis ott kezdtem el érezni, hogy hiába a test gyötérése, hiába az ellenséges propaganda, a lelkem még sincs egyedül. Egyre határozottabban tudatosult bennem a Szentlélek támogató ereje. Akkor tapasztaltam meg, hogy akár a lélek szabadesését is képes a Szentlélek megakadályozni, kapaszkodhatok belé bátran.

-ki